

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 november 2018 met nummer RvVb-A-1819-0351
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0415-SA

-Verzoekende partijen

1. de heer **Willy WANTE**
2. de heer **Mohamed TABLA**
3. de heer **Erik VANOBBERGEN**

vertegenwoordigd door advocaat Raf JESPERS, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen,
Broederminstraat 38

Verwerende partij

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

Tussenkommende partij

de nv **AANNEMINGEN JANSSEN**

vertegenwoordigd door advocaat Ciska SERVAIS, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Posthofbrug 6

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 5 maart 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 21 december 2017.

Verwerende partij heeft het administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 18 augustus 2017 van eerste en tweede verzoekende partij en anderen niet ingewilligd, en van derde verzoekende partij en anderen onontvankelijk verklaard.

Verwerende partij heeft aan tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden en lasten verleend voor het slopen van de bestaande bebouwing en verhardingen en het oprichten van een woon- en zorgcentrum met 123 kamers, een lokaal dienstencentrum, 50 assistentiefats en een sporthal op de percelen gelegen te 2660 Antwerpen (Hoboken), Krugerstraat 10, met als kadastrale omschrijving afdeling 36, sectie B, nummer 39 C10, A8, S10, B10, R8, T10, A9, V10, L8, W2/2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met het arrest van 3 juli 2018 met nummer RvVb/S/1718/1081 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Het arrest van 3 juli 2018 werd aan de partijen betekend met een aangetekende brief van 12 juli 2018.

2.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 13 november 2018.

Advocaat Raf JESPERS voert het woord voor verzoekende partijen. Verwerende partij verschijnt schriftelijk. Advocaat Philippe VAN WESEMAEL *loco* advocaat Ciska SERVAIS voert het woord voor tussenkomende partij.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. VERSNELDE RECHTSPLEGING

1.

Artikel 69, lid 2 Procedurebesluit bepaalt dat indien de Raad de vordering tot schorsing heeft verworpen, verzoekende partij een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging kan indienen binnen een vervaltermijn van dertig dagen. Doet zij dit niet, dan geldt ten aanzien van haar een vermoeden van afstand van geding.

Het niet-schorsingsarrest van 3 juli 2018 werd met een aangetekende brief van 12 juli 2018 aan verzoekende partijen betekend. Verzoekende partijen hebben geen (tijdig) verzoek tot voortzetting ingediend.

2.

Artikel 72, §1 Procedurebesluit stelt dat indien er geen tijdig verzoek tot voortzetting werd ingediend, verzoekende partij binnen een vervaltermijn van vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van de mededeling door de griffier dat ten aanzien van verzoekende partij de afstand van geding zal worden uitgesproken, kan vragen om te worden gehoord.

De griffier van de Raad heeft deze mededeling met een aangetekende brief van 24 augustus 2018 aan verzoekende partijen betekend. Verzoekende partijen hebben op 5 september 2018 tijdig gevraagd om te worden gehoord. In dit kader zetten zij het volgende uiteen:

“ ...

1. Artikel 69 en 72 van het Procedurebesluit creëren een weerlegbaar vermoeden van afstand van geding. ...

Dit vermoeden wordt weerlegd.

Het normdoel van vermelde artikels is om onnodige procedures en ernstige vertraging van de procedure te vermijden. Dit kan het geval zijn wanneer de schorsingsvordering wordt afgewezen op basis van het gebrek aan ernstige middelen. Daar de schorsingsprocedure de hoogdringendheid niet aanvaard heeft kan het gegeven dat via het horen de procedure worden voortgezet niet aanzien worden als een ernstige vertraging van de procedure, daar dit maximaal een verschil van enkele weken kan betekenen.

...

Verzoekers hebben uitgebreide, en in feite en in rechte grondige middelen ontwikkeld in het inleidend verzoekschrift. Deze dienen beoordeeld te worden. Het betreft een voor verzoekers belangwekkende aangelegenheid.

Verzoekers hebben op geen enkele wijze aangegeven dat zij het geding wensten stop te zetten. Er zijn in hoofde van verzoekers geen akten of overeenstemmende feiten waaruit met enige zekerheid blijkt dat zij afstand van geding wilden doen.

Het normdoel van vermelde artikels is in casu dan ook afwezig.

De afstand van geding kan om die reden dan ook niet vermoed of beslist worden.

De voortzetting van de rechtspleging dient bevolen te worden.

2. ... De criteria van artikel 10 Procedurebesluit dienen in aanmerking te worden genomen daar er een onlosmakelijk verband is tussen beroep en geding.

Verder wijzen verzoekers op de basisprincipes van het gerechtelijk recht, en dus van de procedureregels, zoals deze in het gerechtelijk wetboek zijn opgenomen.

Het gerechtelijk wetboek heeft in de artikels 820 – 827 uitdrukkelijk de afstand van geding geregeld.

...

De principes van de rechtspleging zoals vastgelegd in het gerechtelijk wetboek zijn in casu toepasbaar ... inzonderheid ... de principes ... in artikel 824 gerechtelijk wetboek.

Uit deze bepalingen van het gerechtelijk wetboek volgt dat afstand van geding niet kan vermoed worden, maar uitdrukkelijk moet geschieden en enkel stilzwijgende afstand kan afgeleid worden uit akten of uit bepaalde en met elkaar overeenstemmende feiten, waaruit met zekerheid blijkt dat de partij afstand wil doen van het geding of van de rechtsvordering.

Het gerechtelijk wetboek maakt wat de criteria voor het beslissen over afstand geen onderscheid tussen afstand van geding of van rechtsvordering (beroep of bezwaar).

In die zin dient het criterium van artikel 10 van het Procedurebesluit ook van toepassing te zijn bij de beoordeling van de afstand van geding op basis van artikel 69 en 72 van het Procedurebesluit.

Er zijn geen bepaalde en met elkaar overeenstemmende feiten waaruit met zekerheid blijkt dat verzoekers afstand hebben willen doen van het geding of van de rechtspleging.

Ook om die reden dient de rechtspleging te worden voortgezet.

3. Het niet tijdig indienen van een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft te maken met interne problemen in het kantoor van de advocaten van verzoekers in de periode dat het schorsingsarrest (12 juli 2018 en volgende weken) werd betekend.

Deze situatie heeft overmacht gecreëerd.

...”

3.

Verzoekende partijen wijzen tevergeefs op het feit dat het vermoeden van afstand van geding in artikel 69, lid 2 Procedurebesluit zou worden weerlegd omwille van de vaststelling dat de lopende procedure *in casu* geen ernstige vertraging heeft opgelopen ingevolge de ontstentenis van een (tijdig) verzoek tot voortzetting van de rechtspleging, gezien hun verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing louter werd verworpen wegens het gebrek aan

hoogdringendheid. Dergelijk argument kan in beginsel telkens worden ingeroepen indien er geen (tijdig) verzoek tot voortzetting wordt ingediend, en zou impliceren dat de regeling in artikel 69, lid 2 Procedurebesluit dode letter blijft.

Verzoekende partijen wijzen ook tevergeefs naar artikel 10 Procedurebesluit, gezien dit betrekking heeft op de gevallen waarin een verzoekende partij 'uitdrukkelijk' afstand doet van het door haar ingediende beroep, terwijl het toepasselijke artikel 69, lid 2 Procedurebesluit betrekking heeft op de gevallen waarin dergelijke afstand (van rechtswege) wordt vermoed.

Verzoekende partijen verwijzen tenslotte tevergeefs naar de artikelen 820 tot en met 827 Gerechtelijk Wetboek, waarin de afstand van geding wordt geregeld. Het DBRC-decreet en het Procedurebesluit voorzien in het licht van het beginsel van de autonomie van de administratieve rechtspleging in een eigen rechtspleging voor (onder meer) de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zodat het Gerechtelijk Wetboek 'in beginsel' niet van toepassing is op voorliggende procedure. De stelling van verzoekende partijen dat een afstand van geding op basis van het Gerechtelijk Wetboek niet kan worden vermoed gaat dan ook voorbij aan de eigen procedureregeling voor de Raad, waarbij in artikel 69, lid 2 Procedurebesluit wordt voorzien in een vermoeden (van rechtswege) van afstand van geding.

4.

Verzoekende partijen stellen dat de reden waarom zij geen (tijdig) verzoek tot voortzetting van de rechtspleging hebben ingediend te wijten is aan "*interne problemen in het kantoor van de advocaten in de periode dat het schorsingsarrest werd betekend*", waarbij "*deze situatie overmacht heeft gecreëerd*".

Verzoekende partijen worden met een aangetekende brief van de Raad van 12 juli 2018 in kennis gesteld van het arrest van 3 juli 2018, waarbij hun vordering tot schorsing wordt verworpen, evenals van de mogelijkheid om een verzoek tot voortzetting in te dienen, waarbij zij worden gewezen op de rechtsgevolgen bij ontstentenis van dergelijk verzoek. Verzoekende partijen betwisten op de openbare zitting van 13 november 2018 niet dat dit schrijven hen rechtsgeldig werd betekend op de (bij hun raadsman) gekozen woonplaats, noch dat zij dit hebben ontvangen (zoals overigens ook blijkt uit de poststukken in het dossier).

Verzoekende partijen stellen dat er kort voor de betreffende betekening op 7 juli 2018 een viertal medewerkers het kantoor zonder enige verwittiging hebben verlaten, waarbij zij onder meer de server en dossiers zouden hebben meegenomen, ten bewijze waarvan wordt verwezen naar een proces-verbaal van vaststelling van een gerechtsdeurwaarder van 12 juli 2018, een dagvaarding en een aanmaning aan de betrokken medewerkers van 17 augustus 2018. Deze stukken worden gelet op het lopende geschil met de betrokken medewerkers en hun vertrouwelijke aard ter zitting enkel getoond maar niet neergelegd. Hoewel kan worden aangenomen dat voormelde omstandigheden aanleiding hebben gegeven tot een ernstige verstoring van de normale werking van het advocatenkantoor rond het tijdstip van de betekening van het niet-schorsingsarrest, doen ze geen afbreuk aan het feit dat dit arrest wel degelijk rechtsgeldig werd betekend en ook in ontvangst werd genomen. Overigens hadden de medewerkers die de aanleiding vormden voor het verstoren van de normale kantoorwerking het kantoor klaarblijkelijk reeds verlaten voor de betekening van het arrest, zodat zij in beginsel geen rechtstreekse invloed hadden op het procedureverloop in huidig dossier, terwijl het tegendeel door verzoekende partijen alleszins ook niet aannemelijk wordt gemaakt. Dit oordeel vindt steun in het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder van 12 juli 2018, waarin geen vaststellingen worden gedaan inzake de postbedeling. Ook in de overige stukken, inzonderheid de aanmaning, wordt er geen gewag gemaakt van een gebrekkige postbedeling rond het tijdstip van de betekening van het arrest. De vaststelling dat de brief van de griffie houdende de oproeping voor de zitting van 13 november

2018 door de postdiensten klaarblijkelijk wel werd doorgestuurd naar een ander kantooradres doet daaraan geen afbreuk, temeer verzoekende partijen hiervan klaarblijkelijk alsnog tijdig kennis kregen.

5.

Gelet op voormelde omstandigheden tonen verzoekende partijen redelijkerwijze niet aan dat zij omwille van overmacht geen (tijdig) verzoek tot voortzetting van de rechtspleging hebben ingediend. In die optiek worden er geen gegronde redenen aangevoerd op basis waarvan kan worden beslist om de rechtspleging voort te zetten. Het vermoeden van afstand van geding overeenkomstig artikel 69, lid 2 Procedurebesluit blijft onverminderd gelden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van geding wordt vastgesteld.
2. De kosten van het beroep, begroot op 900 euro uit hoofde van de rolrechten, worden ten laste gelegd van verzoekende partijen.
3. De kosten van de tussenkomst, begroot op 200 euro uit hoofde van de rolrechten, worden ten laste gelegd van tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 november 2018 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE